

ТРАНСФЕРТНЕ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

TRANSFER PRICING OF TRANSNATIONAL CORPORATIONS IN A PANDEMIC CONDITION

Лагутіна К.О., студентка III курсу
міжнародно-правового факультету

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Статтю присвячено висвітленню проблемних аспектів, з якими зіштовхнулися транснаціональні корпорації під час розповсюдження коронавірусної інфекції 2019-NCOV (COVID-19) в Україні та інших країнах світу. Означені проблеми досліджуються в контексті рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку в рамках Плану дій для боротьби з розмиванням бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування. У процесі дослідження звертається увага на досвід країн-учасниць Європейського Союзу, а саме Польщі й Данії, країни Далекого Сходу – Сінгапуру і материкової країни Австралії.

Аналізу піддаються нові аспекти трансфертного ціноутворення в національному законодавстві, відповідно до змін, внесених до Податкового кодексу України, шляхом прийняття Закону України від 16.01.2020 р. (набрав чинності 23.05.2020 р.) № 466-IX. Зокрема, це збільшення порогу для визнання осіб пов'язаними через володіння однією особою корпоративних прав іншої юридичної особи до 25%, розширення контрольованих операцій, вдосконалення принципу «втягнутої руки», імплементація трирівневої моделі звітності трансфертного ціноутворення.

У процесі дослідження, на основі робіт фахівців галузі економіки та фінансів, висновку Комісії ООН з транснаціональних корпорацій було встановлено вичерпне поняття транснаціональних корпорацій і розмежовано транснаціональні корпорації від звичайних корпорацій. Більш того, на основі дослідження Комітету ООН було визначено основні ознаки транснаціональних корпорацій. Шляхом звернення до доповідей Конференції ООН з торгівлі та розвитку було наведено два критерії належності міжнародної фірми до транснаціональної корпорації, зокрема це наявність материнської компанії і підрозділів за кордоном не менше ніж у двох країнах світу, наявність контролю активів закордонних підрозділів.

Ключові слова: податкове право, транснаціональні корпорації, трансферне ціноутворення, податки, пандемія, COVID-19.

The article is devoted to highlighting the problematic aspects faced by multinational corporations during the spread of coronavirus infection 2019-NCOV (COVID-19) in Ukraine and other countries. These issues are explored in the context of the recommendations of the Organization for Economic Cooperation and Development in the framework of the Action Plan to combat the erosion of the tax base and the withdrawal of profits from taxation. The study draws attention to the experience of the member states of the European Union, namely Poland and Denmark, the Far East – Singapore, and the mainland – Australia.

New aspects of transfer pricing in the national legislation are analyzed, in accordance with the amendments to the Tax Code of Ukraine, by adopting the Law of Ukraine of 16.01.2020 (entered into force on 23.05.2020) № 466-IX. In particular, it increases the threshold for recognizing persons related through one person's ownership of another entity's corporate rights to 25%, expands controlled transactions, improves the "outstretched hand" principle, and implements a three-tier transfer pricing reporting model.

The study, based on the work of experts in the field of economics and finance, the conclusion of the UN Commission on Transnational Corporations, established a comprehensive concept of transnational corporations and distinguished transnational corporations from ordinary corporations. Moreover, based on a study by the UN Committee, the main features of transnational corporations were identified. By referring to the reports of the UN Conference on Trade and Development, two criteria of belonging of an international firm to a multinational corporation were presented, in particular, the presence of a parent company and offices abroad in at least two countries, the presence of control over foreign assets.

Key words: tax law, transnational corporations, transfer pricing, taxes, pandemic, COVID-19.

Вступ. Однією з найактуальніших тем сучасності у сфері податкового права є питання міжнародного оподаткування транснаціональних корпорацій (далі – ТНК). Глобальне розширення діяльності ТНК розпочалося з моменту активної інтеграції економічних систем країн світу та технологічного процесу. [1] Останнім часом відбулися істотні зміни у сфері розширення діяльності ТНК, зокрема було інтегровано національні економіки та ринки. Наприклад, у жовтні 2020 року Україною було підписано стратегічну угоду з Великобританією про запровадження режиму вільної торгівлі, а перед цим – із рядом інших країн світу; з'явилася можливість великих корпорацій вийти за межі національного ринку і вести бізнес за кордоном, як можна помітити, за останні роки спостерігається розширення дочірніх компаній ТНК у великих містах України; відбуваються докорінні зміни в підходах до ціноутворення результатів праці людини, що зумовлені появою цифрового сектору економіки. Україна розпочала впровадження до національного законодавства Плану протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування змін до Податкового кодексу України з метою запобігання зловживанням у зв'язку із застосуванням договорів про уникнення подвійного оподаткування, вдосконалення контролю за трансфертним ціноут-

воренням, уникнення виведу вільних грошових активів у «офшори».

У лютому 2020 року світ потрясла новина розповсюдження коронавірусної інфекції 2019-NCOV (COVID-19) [2]. Це найскладніший час для транснаціональних компаній за останні десятиліття. Пандемія застала багато світових фірм знезацька: закриття виробництв, перебої в логістиці, падіння попиту на ринку і катастрофічні збитки. Багато світових компаній були змушені зупинити виробництва, що спричинило колосальні збитки. Пандемія, яка викликала жахливі втрати життя людей, принесла із собою Велику самоізоляцію і зупинила економічну діяльність. Життя людей виявилось повністю порушеним, його атрибутами стали вимушені неоплачувані відпустки, захисні маски і страх. Багато країн світу зреагували на пандемію і розпочали активно допомагати ТНК, зокрема шляхом надання пільг чи стимулів для підтримки бізнесу, а деякі країни, навпаки, посилили контроль за діяльністю ТНК.

Метою статті є визначення поняття ТНК, дослідження з правової точки зору трансфертного ціноутворення ТНК відповідно до змін, внесених до національного законодавства в умовах пандемії, аналіз заходів, що були здійснені різними країнами й Україною щодо трансфертного ціноут-

ворення ТНК за період з березня 2020 року по листопад 2020 року.

Виклад основного матеріалу дослідження. Міжнародні транснаціональні корпорації на даний момент постають як найважливіший елемент розвитку світової економіки, міжнародних економічних відносин і є свідченням динаміки глобалізаційних процесів, збільшення масштабів іноземного інвестування [3].

Відповідно до поняття, визначеного А.В. Добровольським в енциклопедії, транснаціональною компанією є велика фірма (або об'єднання фірм різних країн), що має зарубіжні активи (капіталовкладення) і суттєво впливає на яку-небудь сферу економіки (або декілька сфер) у міжнародному масштабі [4]. Як визначає Комісія ООН, «транснаціональні корпорації – це підприємства, що є власниками, або такими, що контролюють виробництво товарів чи послуг за межами країни, в якій вони базуються. Вони можуть набувати статусу корпорації, а можуть і не мати його». [5] Відповідно до визначення І.Б. Сороки, ТНК – це мережа взаємопов'язаних підприємств, які походять з однієї країни і мають складові частини та філії в інших країнах. ТНК володіють або контролюють комплекси виробництва та/або обслуговування, що знаходяться за межами країни базування. На відміну від звичайної корпорації, яка функціонує на світових ринках, ТНК переносить за кордон не товар, а сам процес вкладання капіталу, поєднуючи його із закордонною робочою силою в межах міжнародного виробництва [6, с. 36].

З вищевказаного можна зробити висновок, що транснаціональна компанія – це підприємство, яке походить з однієї країни та вкладає ресурси в розширення своєї діяльності на міжнародному ринку шляхом заснування дочірніх компаній, відкриття філій в інших країнах з метою отримання найвигідніших умов господарської діяльності, що у свою чергу призводить до максимізації прибутку компанії та підвищення економічного впливу компанії на національні економічні системи світу.

Досліджуючи діяльність ТНК, експерти ООН визначили такі основні ознаки, за якими компанію можна віднести до транснаціональної: річний обсяг такої компанії повинен перевищувати 100 млн доларів; наявність філіалів – не менш ніж у шести країнах; відсоток продажу товарів за межами країни-резиденції [7].

За чинною методологією ЮНКТАД, до ТНК належать ті міжнародні фірми, показники діяльності яких відповідають таким двом критеріям:

1) наявність материнської компанії і підрозділів за кордоном не менше ніж у двох країнах світу. Закордонні підрозділи можуть засновуватися компанією на основі прямих іноземних інвестицій через створення виробничих потужностей або через злиття та поглинання інших підприємств;

2) контроль активів закордонних підрозділів, який передбачає, що частка акціонерного капіталу в дочірньому підприємстві, яка належить материнській компанії в іншій країні, становить 10% або більше. У деяких країнах цей поріг може бути вищим, наприклад, у Великобританії частка іноземного капіталу має становити 20% і більше [8].

ТНК у приймаючій країні мають дочірні компанії, тобто підприємства, що входять до системи ТНК і мають право вирішального голосу, оскільки володіють більшою частиною акцій. Діючи в приймаючій країні, дочірні компанії набувають ознак повноцінних платників податків згідно з державним законодавством.

Компанії сплачують різні податкові платежі, фінансуючи тим самим суспільні товари та послуги. Найсуттєвішими є сплата податку на додану вартість (податку на споживання придбаних товарів та послуг); податків з доходів найманих працівників; внесків на соціальне страхування; податку на прибуток (корпоративного податку).

Найпопулярніший метод податкової оптимізації, що використовується ТНК під час укладення зовнішньоторговельних контрактів, є встановлення трансфертних цін, які формуються не під тиском ринку, а під довгостроковою політикою материнської компанії [9, с. 14]. Трансфертне ціноутворення слугує встановленню цін по торгових операціях між компаніями, які входять до складу однієї ТНК. Таке явище не є саме по собі незаконним, однак маніпулювання трансфертними цінами призводить до викривлення прибутків чи витрат задля мінімізації податкового навантаження. Більше половини міжнародних угод є угодами між компаніями всередині ТНК, а отже, під час їх укладання не дотримується принцип «втягнутої руки», тобто формування такої ціни, як і у проведенні операції з непов'язаною компанією. У результаті прибуток до оподаткування переміщується в юрисдикцію з нижчим податковим навантаженням. Тобто трансфертне ціноутворення – це процедура, до якої вдаються ТНК з метою оптимізації оподаткування, оскільки наявність великої кількості підрозділів ТНК вимагає зниження податкового навантаження.

Процедура трансфертного ціноутворення закріплена у статті 39 Податкового кодексу України. [10] Відповідно до українського законодавства, трансфертне ціноутворення позначається як система, в рамках якої визначається «справедлива» ціна послуг і товарів, вартість інших об'єктів договірних відносин у контрольованих операціях, які визнаються таким податковим законодавством.

Розглядаючи трансфертне ціноутворення в Україні, потрібно зазначити, що були внесені зміни до українського законодавства. Відповідно до змін, внесених Законом України від 16.01.2020 р. (набрав чинності 23.05.2020 р.) № 466-IX до Податкового кодексу України (далі – Закон), зокрема до п.п. 39.3.2.9 ст. 39 цього кодексу, якщо раніше зівставна юридична особа не володіла прямою та/або опосередкованою корпоративними правами іншої юридичної особи з часткою такої участі більше 20% або не мала як учасника (акціонера) юридичну особу з часткою прямої (опосередкованої) участі більше 20%, то нині така частка збільшилась і становить 25% [11]. Як зазначають фахівці податкової галузі, збільшення порогу пов'язане з наближенням України до європейських стандартів, оскільки для більшості країн-учасниць Європейського Союзу такий поріг вважається нормальним.

Більш того, Законом було доповнено типи контрольованих операцій. Контроль розповсюджується, згідно зі змінами, на господарські операції щодо передачі українською компанією своїх функцій з матеріальними або нематеріальними активами, ризиками, вигодами та можливостями нерезиденту, внаслідок цього відбувається зменшення фінансового результату платника податків. Якщо передача здійснювалася за компенсацією або ж документально не оформлена чи не відображена в бухгалтерському обліку, все одно такі операції будуть контролюватися [11].

Головним принципом трансфертного ціноутворення є принцип «втягнутої руки». [10] Цей принцип закріплює те, що учасник контрольованих операцій визначає обсяг оподаткованого прибутку. Визначення вартості нематеріальних активів чи розміру відповідної компенсації може здійснюватися за методикою зівставної оцінки вартості, яка ґрунтується на розрахунку поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків у разі відсутності достовірної інформації про зівставні неkontrolьовані операції та, як наслідок, неможливості застосування «стандартних» методів трансфертного ціноутворення. Розрахунок повинен здійснюватися у відповідності до Національних або Міжнародних стандартів оцінки, згідно з положенням, закріпленим у п.п. 39.3.10 Податкового кодексу України [10]. Дана норма є імплементацією рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку з питань розв'язання складних випадків оцінки

ринкової вартості нематеріальних активів або компенсації в разі передачі бізнес-функцій, які згодом відобразилися в оновлених Настановах Організації економічного співробітництва та розвитку щодо трансфертного ціноутворення для ТНК та податкових служб [12].

За старою редакцією Податкового кодексу України було закріплено норми щодо контролю за товарами, які мають біржове котирування, проте в новій редакції такі норми було вилучено. Було запроваджено контроль за сировинними товарами і визначено поняття котирувальних цін [11]. Відповідно до поняття, закріпленого у статті 14 Податкового кодексу України, котирувальними є ціни на сировинний товар у відповідний період, отримані на міжнародному ринку товарів. Котирувальна ціна визначається як ціна (середня ціна) та/або діапазон цін на певну дату або період часу [10]. Перелік сировинних товарів визначатиметься Кабінетом Міністрів України, а рекомендований перелік джерел інформації для отримання котирувальних цін буде оприлюднюватися Центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Разом із тим до законодавства, відповідно до внесених Законом змін, було імплементовано тривірневу модель звітності трансфертного ціноутворення, яка складається з документації трансфертного ціноутворення, глобальної документації з трансферного ціноутворення та звіту в розрізі країн міжнародної групи компаній [11]. Платники податків, які здійснювали контрольовані операції у звітному році, також повинні подавати до Державної податкової служби повідомлення про участь у міжнародній групі компаній. Така модель була рекомендована Організацією економічного співробітництва та розвитку в Дії 13 Плану дій для боротьби з розмиванням бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування (далі – BEPS) [13].

Враховуючи те, що Закон був прийнятий Верховною Радою України в січні 2020 року, набув чинності у травні 2020 року, можна зробити висновок, що на законодавчому рівні становище ТНК погіршилося, оскільки було імплементовано мінімальні стандарти Плану дій для боротьби з розмиванням бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування і не було надано допомоги з боку держави задля поступового впровадження таких змін в умовах пандемії.

Як вже було зазначено раніше, коронавірусна інфекція швидко поширилася по всьому світу. Пандемія цього смертоносного вірусу не тільки загрожує здоров'ю та ізолює значну частину світового населення, але й змушує припинити економічну діяльність майже у всіх країнах. Це неприродне лихо також заважає відновленню світової економіки від наслідків торгової війни, вплив якої додатково посилюється падінням цін на нафту через конфлікт виробників чорного золота. У доповіді Організації економічного співробітництва та розвитку було висловлено попередження щодо того, що COVID-19 є найбільшою небезпекою для світової економіки з часу фінансової кризи 2008 року і в масштабах бізнесу, як передбачається, матиме негативний вплив на діяльність ТНК [14].

Незважаючи на те, що політика трансфертного ціноутворення розробляється з урахуванням нормальних економічних ризиків, очевидно, що поточна пандемія та економічний спад, який вона спричинила, не можуть трактуватися в бізнесі як звичайні і вимагають диференційованого підходу. Уряди і податкові адміністрації також визнають COVID-19 безпрецедентним шоком, і деякі з них, такі як Австралія та Сінгапур, опублікували вказівки щодо того, як трансфертне ціноутворення буде розглядатися в сучасному контексті [15].

Звертаючи увагу на діяльність Європейського Союзу (далі – ЄС) в період пандемії, можна сказати, що в ЄС закликають «гармонізувати податкову політику», а саме

ввести єдині правила розрахунку об'єкту оподаткування податку на прибуток підприємств, при цьому ставки податку країни можуть визначати самостійно. Як наголошують фахівці, саме таким чином можна буде уникнути інвестиційної привабливості деяких країн-учасників ЄС. Тобто, як ми можемо помітити, одні країни-учасники ЄС намагаються гармонізувати становище всіх країн-учасників шляхом упровадження загальноєвропейського пакета заходів щодо виходу з кризи, інші ж, навпаки, намагаються впровадити додаткові заходи на рівні національного законодавства для захисту податкової бази [15].

Уряд Польщі розробив масштабний пакет допомоги власникам бізнесу, проте була запроваджена вимога щодо того, що бенефіціарні власники компаній, які отримують державну допомогу, повинні мати статус податкових резидентів Польщі протягом щонайменше двох останніх років. Більш того, уряд Польщі наголошує на необхідності запровадження в межах ЄС цифрового податку [15].

Уряд Данії також установив, що надання державної допомоги буде здійснюватися лише компаніям, що не використовують для оптимізації податкового навантаження сумнівні міжнародні структури [15].

Уряд Сінгапуру першим опублікував заходи підтримки та податкові вказівки для отримання державної допомоги під час COVID-19 у сфері трансфертного ціноутворення. Зокрема, якщо дочірня компанія постраждала через COVID-19, то платник податків повинен надати інформацію в документації щодо трансфертного ціноутворення з метою обґрунтування характеру результату трансфертного ціноутворення. Як зазначає уряд Сінгапуру, потрібно уточнити такі аспекти: підтвердження впливу COVID-19 на вашу галузь та прямого впливу COVID-19 на вашу компанію шляхом широкого аналізу ситуації; функціональний аналіз вашої компанії та пов'язаних сторін до та після COVID-19 (тобто будь-який перерозподіл функцій, активів та ризиків, а також будь-яка зміна характеристик); договірні домовленості між компанією та пов'язаними сторонами та вказівка на те, чи будь-які зобов'язання, чи суттєві умови були змінені або припинені через COVID-19; порівняння передбаченого в бюджеті (до COVID-19) та фактичних результатів аналізу прибутку і збитків компанії, надання пояснень та доказів на підтвердження відхилень; причини та підтверджуючі докази, що обґрунтовують негативний вплив COVID-19 на прибутковість вашої компанії; надання детальної інформації щодо державної допомоги COVID-19, яку отримувала компанія, або державних нормативних актів, що накладають на компанію, які мали вплив на її діяльність [16]. Такий хід дій для ТНК з боку Уряду Сінгапуру викликаний тим, що в Сінгапурі зосереджено велику кількість ТНК, що мають значний вплив на економіку країни, оскільки виробляють більше ніж дві треті прямих експортних продаж та всієї промислової продукції.

Уряд Австралії також надав детальні вказівки щодо підтвердження стану ТНК в умовах пандемії з метою отримання державної допомоги. Зокрема, Уряд Австралії наголошує на тому, що через COVID-19 спостерігається вплив на ТНК, а це призводить до зменшення доходів, збільшення витрат та змін результатів прибутку. З метою встановлення дійсного впливу COVID-19 Уряд Австралії закликає надати для оцінювання інформацію щодо функцій, активів та ризикованих аспектів австралійського суб'єкта господарювання «до» та «після» пандемії; щодо економічних обставин, де слід окреслити та засвідчити фактичний економічний вплив COVID-19 на австралійські операції – це може включати більш широкий аналіз впливу на відповідну галузь; щодо договірних домовленостей між австралійським суб'єктом господарювання та його пов'язаними сторонами; щодо доказів впливу COVID-19 на конкретні пропозиції товарів та послуг австралійського суб'єкта господарювання, та яким чином

це вплинуло на фінансові результати; щодо доказів змін у бізнес-стратегіях у результаті COVID-19, включаючи прийняті рішення, сортування результатів та дії, вжиті для здійснення цих стратегій [17].

Висновки. Отже, підсумовуючи, маємо підкреслити, що початок пандемії COVID-19 призвів до глобальних ділових та економічних зривів, що безпосередньо вплинули на трансфертні ціни ТНК. У зв'язку з такими подіями у світі, уряди багатьох країн світу розпочали процес допомоги національному бізнесу: малому і великому, проте дочірні компанії, що використовують для оптимізації податкового навантаження сумнівні міжнародні структури, в багатьох країнах світу не отримують державної

допомоги. Це є позитивним явищем, оскільки є свідченням боротьби урядів з уникненням оподаткування і застоюванням офшорних схем. Більш того, для підтвердження впливу COVID-19 на поточну політику трансферного ціноутворення ТНК повинні надати детальну документацію на підтвердження впливу COVID-19 на операції, зокрема обмеження руху товарів, вплив на продуктивність та ефективність надання послуг, вплив на прибутковість у ТНК тощо. Таким чином, становище ТНК у ситуації пандемії не є однозначним і потребує розроблення загальних стандартів для отримання допомоги з боку держав, оскільки саме ТНК здійснюють найбільший внесок у державні бюджети країн.

ЛІТЕРАТУРА

1. World Investment Report 2015: Reforming International Investment Governance / United Nations publication, 2015. URL: www.unctad.org/wir. (дата звернення: 26.11.2020).
2. World Health Organization: diseases, coronavirus disease (COVID-2019) / WHO Press Conferences, 2020. URL: <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019> (дата звернення: 26.11.2020).
3. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності / Державний комітет статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 26.11.2020).
4. Добровольский А.В. Транснациональная корпорация, ТНК. «Энциклопедия Кругосвет-2013». URL: http://www.krugosvet.ru/enc/gumanitarnye_nauki/ekonomika_i_pravo/TRANSNATSIONALNAYA_KORPORATIYA_TNK.html?page=0,8. (дата звернення: 26.11.2020).
5. Пешко А.В., Назаренко Г.В. Транснаціональні компанії та їх роль у міжнародній інвестиційній діяльності. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/DeBu/2007-2/doc/5/01.pdf> 9 (дата звернення: 26.11.2020)
6. Сорока І.Б. Транснаціональні корпорації та їх роль у процесі активізації міжнародної інтеграції. *Актуальні проблеми економіки*. 2009. № 9. С. 35–41.
7. The influence of TNCs on the economies of developing countries. International business. NY : Dryden Press, 2005. 31 p.
8. Организация Объединенных Наций. Доклад о мировых инвестициях / Организация Объединенных Наций. Женева, 2020. URL: https://unctad.org/system/files/official-document/wir2020_overview_ru.pdf (дата звернення: 26.11.2020).
9. Дзюба П. Трансфертне ценообразование: экономическое содержание и специфика. *Економіка України*. 2006. № 1. С. 14–22.
10. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року. № 2755-VI / *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 13. С. 556. Ст. 112.
11. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві : Закон України / *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2020. № 32. С. 227.
12. Настанови ОЕСР щодо трансфертного ціноутворення для транснаціональних компаній та податкових служб (OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations). 2010. 444 с.
13. План дій для боротьби з розмиванням бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування / Міністерство фінансів України. URL: <https://mof.gov.ua/uk/beeps-440> (дата звернення: 26.11.2020)
14. Foreign direct investment flows in the time of COVID-19 / OECD. URL: <https://www.oecd.org/coronavirus/policy-responses/foreign-direct-investment-flows-in-the-time-of-covid-19-a2fa20c4/> (дата звернення: 26.11.2020).
15. Transfer pricing in an era of pandemic: Messy times present opportunities. URL: <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=6d25d89c-a460-4c7e-b6e2-e8761ea355a1> (дата звернення: 26.11.2020).
16. COVID-19 Support Measures and Tax Guidance. A Singapore Government Agency Website. URL: <https://www.iras.gov.sg/irashome/COVID-19-Support-Measures-and-Tax-Guidance/COVID-19-Support-Measures-and-Tax-Guidance/> (дата звернення: 26.11.2020).
17. COVID-19 economic impacts on transfer pricing arrangements. An Australia Government Agency Website. URL: <https://www.ato.gov.au/Business/International-tax-for-business/In-detail/Transfer-pricing/COVID-19-economic-impacts-on-transfer-pricing-arrangements/> (дата звернення: 26.11.2020).